

והביא גם בשם לקוטי צבי אך שם מופיע רק ענין הנר עי' שם בלקוטי צבי עמ' 504 מביא שמניחים נר בתוך הארון קודש וכנראה התחלף לו קצת הענינים וכשדיבר על הנר בשם הליקוטי צבי כתב גם זאת בשם החיד"א וכנראה שספר שיר מעון לקח דבריו מליקוטי מהרי"ח וכמ"ש חלק הנר לא מובא בשם הרש"ש והטעמים שכתב בשיר מעון שם אלו סברות של עצמו בענין הנר [ועי' עוד טעמים האוצר כל מנהגי ישורון]

א"ח 1234567

סוף דבר באמת כדברך לא מופיע שום דבר על ענין הנר בחיד"א בשם הרש"ש רק ענין להניח ס"ת אחת אצל ירא שמים בכבוד רב המערכת.

תשובת ה' כהרף עין מקורו

אוצר החכמה

ש.

א"ח 1234567

האם אפשר לברר מה מקורה של האימרה "ישועת ה' כהרף עין"

בתודה י. פ.

ת.

לכב' הרב י. פ. שליט"א

הדפסה 180

שמחנו לקבלת שאלתך ומצאנו מקור למה שחיפשת ורצ"ב מאמר מקובץ אור ישראל ל' עמ' רנ"ג

הדפסה 180

זוטות

הערות והארות שונות

צירוף החסר

הערה

הישן [1]. נראה שבמשך שלושים השנה שעברו בין ספר לספר העבר לו שאין האמרה נמצאת בתנאומא...".

ואיה מקום הפיוט? בסליחת ר' צדוק שבספר שפתי רננות. אך לא בהתחלתה כי אם בסופה.

וכך מפיט ר' צדוק (עמאני) בסליחתו

"...עורי יביא אל מאן / לראות עורך בבית היין ואם רב עני כמעשה קין / ישועת ה' כהרף עין..."

[ספר שפתי רננות, ליוורנו תקצ"ו, דף כה: ב]

וכל זה הוא נוסח "ישועת ה' כהרף עין". אולם בשארית ישראל כתוב "תשועת ה' כהרף עין", ומקור הקדום של נוסח זה אנו מוצאים במוסחג"ב (=שיר מענה של משורר אנונימי עפ"י כתב יד מתמאה הי"ד:

ה' הצילנו מיד הארי חסרף וחשועת ה' כהרף עין אל תרף כי מערכות אל-חיים נדף ותרף כי לא כהרף זכנית ידועש יי

[ש' ברנשטיין: "פיוטים ספרדים חדשים מתקופת הזהב", בחור: עלים לביבלגרפיה וקורות ישראל, (מו"ל ועורך: דוד פרענקל), רינה תרצ"ו, שנה ב, חוברת ב, עמ' 72].

אולם ברור שהרה"ק מוילעדיניק לא לקח אימרה זו ממקור הנ"ל, ומסתבר שדבריו לקוח מספר "מאור עינים" להרה"ק רבי נחום טשערנוביל זי"ע פ' נשא: "תשועת ה' כהרף עין" ופ' האזינו ד"ה למען ידעו: "תשועת ה' כהרף עין".

נדלי אבערלאנדער

בענין פסוק להשם זעלי, ומקור לכוונה בשעת לבישת הבגדים

א. ברצוני לבקש מקהל הוקראים, שמי שיודע איזה פסוק מפתקי תנ"ך שמתחיל באות ז' ומסיים באות ג', שייך לשם "זעליג" משמות האנשים, שיודיע מעל דפי הגליון ותשואת תן מראש.

ל (שנה ח ב) קובץ עמוד מס 252הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

מקור אימרה ותשועת ה' כהרף עין

בספר שארית ישראל לרבינו הרה"ק מוילעדיניק זי"ע (הוצאת מכון אור ישראל) עמ' קצח, מביא וז"ל "כמ"ש ותשועת ה' כהרף עין", ובהערה למטה ציינתי: "ראה בס' שפתי רננות (פיוטים לחודש אלול), שיש פיוט המתחיל "ותשועת ה' כהרף עין", אבל אין פסוק כזה".

הנה אני לקחתי את זה מספר 'אוצר דברי חכמים ופתגמים' לר' אהרן הימן, דף 286 ע"ב. אולם לאחרונה נודמן לידי מאמרו של בן ציון פישלר, בתוך: ידע עם כרך כו מס' 61-62, עמ' 131 והלאה, ושם מביא מה שמע מר' שמואל אשכנזי מירושלים מח"ס אלפא ביתא קרמיתא, וז"ל:

"... כשנת תרצ"ז יצא לאור בירושלים ספר משלי ישראל - מאת מאיר וכסמן. בדף 147 ע"ב הוא מביא את האימרה ומציין מקורה: "...התחלת הפיוט הנקרא 'שפתי רננות'..."

מאז עבודתי המעמיקה של דוידון, שכינס את (כל) הפיוטים בשלושת הכרכים אוצר השירה והפיוט על פי שירת הפתיחה, קל לאכן כל פיוט. אלא שהמעין באוצר לא ימצאו שם את מבוקשו. פיוט כזה אינו מופיע בו. וההסבר? עלינו להניח שהדברים דועתקו (ללא עיון במקור) מספרו של י"ח טביוב: אוצר המשלים והפתגמים, (אודיסה תרע"ה; כרלין תרפ"ב), המציין (בעמ' 136, מס' 1640): "...פתגם שער. וכך מתחיל פיוט בס' 'שפתי רננות'..." האם ראה טביוב פיוט זה כמו עיניו (ואילו דוידון נבשל ודילג עליו)? האמת, כנראה, פשוטה יותר: טביוב העתיק את העייל מדוד כהנא, שהביאו במדורו "משלי עם" בהאסיף, שנה ג, תרמ"ז, (עמ' 130, מס' קלכ): "ישועת ה' כהרף עין - פיוט אחד נדפס בספר שפתי רננות ומתחיל כך [!], ומזה היה מאמר כפי העם..." ואכמל.

מכהנא לקח גם ר' אהרן הימן, אשר הביא את האמרה בספרו בית ועד לחכמים, לונדון תרס"ב, עמ' 127, טור א, וחור וחביאה בספרו אוצר דברי חכמים ופתגמים, תל-אביב תרצ"ד, דף 286, סוף ע"ב. כשני הספרים הוא מציין מקור האמרה: פיוט אחד המתחיל כך ונדפס בספר 'שפתי רננות'. (אגב: בספרו הראשון יש חוספת מלאה ענין: 'זכמדותה שנמצא בתנאומא

א. מקור דכשאחד מנשק חבירו מנשק הגדול לקטן ב. מקור שסגולה להתפלל על יד מים

ש.

אל מע"כ ה"ה

א. זמן רב כבר שאני מחפש בדברי הראשונים עה"ת "אבידת המציאה" שמצאתי פעם, שמן דרך ארץ הוא, שכשאחד מנשק חבירו שהגדול מנשק את הקטן ולא להיפוך.

ב. יש בעל הטורים {כמדומה} שאומר שמסוגל להתפלל על יד המים {ראיתיו בשנת ס"ח ובשנה זו לא מצאתיו}

כנראה לא יגעתי ולא מצאתי ! ^{אוצר החכמה}

י. צ. ל יישר כחכם ותזכו למצוות

ת.

לכבוד הרב י ל.

שמחנו לקבלת שאלותיכם

^{אוצר החכמה}

א. מה ששאלתם היכן כתוב דד"א דהגדול מנשק לקטן ולא להיפך עי' ברחובות הנהר לרבי זאב וולף טטאנבויס בענין פגישת יעקב ויוסף דביאר את המקראות שם לפי מנהג זה וכן רמוז זאת ברמב"ן שם וכן בבאורי המהר"י על התורה לבעל תרומת הדשן בראשית מ"ה י"ד ^{אוצר החכמה}

ב. בעל הטורים נמצא בפרשת לך לך פט"ז פס' ז' וימצאה מלאך ה" על עין המים עיי"ש. בכבוד רב המערכת

^{אוצר החכמה}

^{אוצר החכמה}

- מקור הזוהר שהביא המ"ב

ש.

לכב' מערכת דופקי תשובה

^{אוצר החכמה}

רבות חפשתי את המקור בזוהר שהביא המ"ב סנ"א ס"ק י"ז "שידמה בדעתו כאילו עבר את הים ושמחלין לו עוונותיו" ובשער הציון ציין לזוהר ולא מצאתי זאת בזוהר!

(רק במדרש שוחר טוב ובסידור האר"י ובחרדים ובצפורן השמיר ובכף החיים ובחסד לאלפים ועוד)

אנא מצאו לי את הזוהר זה חשוב לי מאוד.

בברכה ד. א.

ת.

לכב' הרב ד. א. שליט"א שמחנו לקבלת שאלתך

בענין מקור הזוהר שהביאו המ"ב הנה מה שציין הבה"ל לזוהר הוא רק על ענין האמירה בשמחה והכונה לזוהר ח"ב [שמות] דף נ"ד ע"ב עי"ש הלשון ושם מבואר שזוכה לאומרה לעת"ל ועושה נחת גדול לקב"ה ושאר התוספת שנמחלים עוונותיו עי"ז לא ציין המ"ב לזוהר וזה תוספת של החיד"א בציפורן שמיר ובחסד לאלפים

שמעם לקח המ"ב את דבריו וכן שאר הפוסקים עי' בפר"ח נ"ג 'א' שכשתדקדק לא
ציין אף אחד שמקורו בזוהר

בכבוד רב מערכת לדופקי בתשובה

הדפסה 1234567

- מקור ללבישת חוט אדום מקבר רחל

הדפסה 1234567

ש.

ברצוני לדעת מקור המנהג ללבוש חוט אדום שסובבו בו את קבר רחל אמנו

בתודה

הדפסה 1234567

ת.

לכב' הרב השואל שליט"א

שמחנו על קבלת מכתבו

מה ששאלת מקור לחוט אדום מקבר רחל יע' בקובץ דרך כוכב מיעקב ד' עמ' נ' וכן
בקובץ אור ישראל כ"ו עמ' קפ"ב וכן בספר הקטן והלכותיו ח"ב בסופו אות פ"א
ובספר מאורות נתן חנוכה עמ' 15 דכולם הביאו את אותם המקורות דבספר דברי
תורה לאדמו"ר ממונקאטש ח"ב אות ע"א כתב דאדום מסלק עין הרע ועי' בשו"ת
באר משה ח"ה סי' ל"ו אות ג' עוד הביאו דכן היה מנהג אבותינו והביאו מספר כל
בו הל' מילה בסופו עמ' קכ"ט מכתב בבנו של האדמו"ר מאלכסנדר לר' אשר זליג
מרגליות דביקש ממנו חוט שהקיף את קבר רחל דכך מקובל להם בשם בעל הישמח
משה דזה סגולה למעוברת ועייש דדנו בכל הספרים אי יש בכך משום דרכי אמורי
ובספר הקטן והלכותיו כתב בשם הגר"ח קניבסקי דיש בכך משום דרכי אמורי אך
הביא בשם הרב ר' משה אהרון שטרן דכך מקובלנו מאבותינו ואחרים האריכו דאין
בכך משום דרכי אמורי עיי"ש

בכבוד רב מערכת לדופקי בתשובה

- בענין ספר כנף רננים

ש.

לכ' המערכת שבידם שו"ת "אוצר החכמה" שלום וברכה!

שמחנו מאד לראות שבאפשרותכם לעזור לציבור הקדוש במציאת דברי תורה.

ומכיון שמזה כשלש שנים עוסקים צוות אברכים בהוצאת הספר "כנף רננים", נשמח
לקבל פרטים חדשים עליו

שם הספר כנף רננים על פרק שירה, שם המחבר ר' חנוך זונדל לוריא זצ"ל.

י. ש.

ת.

לכב' י' ש.

שמחנו לקבלת מכתבו, נסינו לחפש אך לא נמצא הרבה חומר רק בכמה ספרי אוספי ספרים נזכר שם הספר ומחברו, ובספר של נוסחאות של מצבות נזכר הנוסח על מצבתו

פ"ג הרב המופלג השלם ומפורסם בחכמת הדרוש מו"ה חנוך זונדל ב"מ ישעיה ז"ל מק"ק זארגער בעה"מ ספר כנף רננים על פ"ש נפטר כ"ז שבט תרי"ז לפ"ק.

יותר מכך לא מצאנו שום חומר, נשמח להוסיף לעזרכם ולקבל ממכם שאלות והערות. המערכת.

- א. אי יש מקור לקפוץ אחר עושה שלום ב. אי יש מקור להטות בקרא זה אל זה ואמר ג. מה המקור לא לאכול סוף הפת ש.

לכב' הרבנים הגאונים שליט"א

מהו המקור לקפוץ (שלושה פעמים) אחר עושה שלום (בסוף ש"ע)?

מהו המקור להטות ימין ושמאל כשאומר וקרא זה אל זה ואמר (בקדושה)?

מהו המקור לא לאכול הסוף של הפת ?

המצפה לתשובתכם

ב.א.

ת.

לכבוד הבחור ב.א. שיחיה

שמחנו לקבלת שאלותכם החשובות

א. מה ששאלת מקור לקפיצה אחר עושה שלום עי' בפסקי תשובות סי' קכ"ג ס"ק ג' בשם הגר"ח קניבסקי דאין לזה שום מקור ועי"ש בהערה 36 מ"ה שניסו ליישב המנהג אך ללא מקור וכ"כ בספר מנהג ישראל תורה סי' קכ"ג אות ג' דלא מצא מקור לזה.

ב. בענין לנטות ימין ושמאל בקרא זה אל זה בקדושה כתב בשו"ת אז נדברו ח"ג סי' ל"ב דלא מצא לזה מקור ולא ראה כן אצל גדולי הדור הקודם.

ג. בענין אכילת קצה הלחם עי' בספר שמירת הגוף והנפש ח"א סילן ל"ג סעיף ד' דהביא מנהג זה ושם הביא בהגהות ס"ק ה' דבשו"ת מנחת יצחק ח"ט סי' ח' אות ז' תמה על המנהג אך כתב דגם הוא נוהג כן ובספר טעמי המנהגים וקונטרס אחרון כתב דבא לבטל כח הסט"א השולט בקצוות וכן הדיא מנהג

זה בספר מילי דחסידותא על צואת ר' יהודה החסיד אות נ' דמשייר בשביל שיחול ע"ז טובה ועי' בחידושי בתרא על המ"ב סי' קס"ז דהוא משום שכחה. בברכת תורה המערכת

מקור לסיפור על חיי הזבוב

1234567
הדפסה
ש.

שלום רב.

ברצוני לדעת את המקור לספור על זוג יתושים שנפרדו ונפגשו לאחר שנים והגמ' שם שואלת היאך זה יתכן שהרי הם חיים פחות מכך (משהו כזה).

זה מאד חשוב לי היכן זה כתוב זכור לי שזה בגמ' אך איני בטוח. מ. ג.

1234567
הדפסה
אוצר החכמה

תודה רבה.

ת.

לכב' הרב מ. ג. שליט"א

אוצר החכמה

שמחנו לקבלת שאלתכם והנה מקור הדברים הוא בחולין דף נ"ח ע"ב אך שם כתוב הענין על זבובים וקצת בסגנון שונה עיי"ש

בכבוד רב מערכת לדופקי בתשובה

א. מקורות ב. מיהו ספר ד"ט ג. מקור למדרש ד. מקורות

ש.

בס"ד, זאת חנוכה תשס"ט
לכבוד הנכבד מאד נעלה, אב"י בעיה"ק ירושלים,
מערכת גמ"ח לדופקי בתשובה,

ר.מ.נ.

אחר שנעזרתי בכם בעבר, אשוב ואשאל בעצתכם, ותשועה ברוב יועץ.

1. בספר דבש וחלב (להג"ר מנחם מאנדל קרענגיל ז"ל, קראקא תרע"ה), מביא בפר' קורח בד"ה ולא תתורו "עפמ"ש בס' אהבת יהונתן לתרץ הדקדוק דכתיב מדוע את הולכת אליו לא חודש ולא שבת היום וכו' ע"ש. ולא מצאתי מקורו לעיין.

אשמח, ואודה לכם מאד אם תואילו להאיר את עיני, איה מקום כבודו של אהבת יהונתן.

2. בהקדמת ספר תקוני שבת להג"ר משה זאלשין ז"ל (ווארשא תקפ"ו) כתב בד"ה ובמדרש פ' אחרי, בשורה שניה מלמטה "ועד"ש הגאון החסיד בס"ט וז"ל ידעתי בני ידעתי את אשר בלבבך". ולא ידעתי פענח רזא, מיהו זה ואיזהו ספר ד"ט.

3. בקדושת יום טוב פר' שלח ד"ה ויקרא כותב: ובמדרש רבה ויקרא משה וגו' זש"ה מי יתן טהור מטמא. ולא מצאתי איה מקום כבודו במדרש רבה.

4. מי הוא המחבר המקורי של המשפט הבא: כי מה יתרון לבעל הלשון אחרי מותו בהיות התולע אחיו ורימה אחותו. אכן אמת הדבר שבמקומות רבים כתוב ש, כתבו המחברים", אבל מי הם המחברים, איה מקום כבודם.

מצו"ב 3 צילומי ספרים לעיונכם, רוב תודות על טיפולכם ותשובתכם אלי.

בברכה רבה, א.פ.ש.

ת.

בס"ד ח' טבת תשס"ט

לכבוד הרה"ג ר' א. פ. ש. שליט"א

א. מה שבקשתם מקור לדברי הספר דבש וחלב שהביא אהבת יונתן לפס' "לא חודש ולא שבת" הנה כבר נשאלנו שאלה זאת על ידכם באדר א' בשנה שעברה וזאת אשר השבנו אז לכבודו אחרי חיפושים רבים ומגוונים ושאלת פי הבקיאים לא מצאנו זאת בספר זה ולא בספר אהבת יונתן על התרגום וכן לא נמצא בשאר ספריו של ר' יהונתן אייבשיץ, ואחרי שהגאון ר' יהונתן מביא ביאורים אחרים על פ' זה בהפטרה לפ' וירא ולפרשת החודש ולהפטרות שבועות וכן בספר יערות דבש ח"א דרוש י"ב ולא הביא פי' זה וכן הביאו רבים את פירושים האחרים על פ' זה ולא הביאו פי' אחר, מכ"ז נראה שאגב ריהטא כתבו זה בשם אהבת יונתן וכנראה חכם אחר אמרו.

ב. ומה ששאלתם מהו פענח רזא של הספר ד"ט הכונה לספר דבק טוב למוהר"ר שמעון אושנזבורג הלוי נדפס פעם ראשונה בשנת שמ"ח ונדפס ג"כ בשנת תרע"ד ונמצא שם הציטוט שכתבתם בעמ' 200 בסוף הספר בהתנצלות המחבר נמצא גם באוצר החכמה רצ"ב צילום

ג. ומה ששאלתם מקור למדרש ויקרא משה להושע וגו' זש"ה מי יתן טהור מטמא הנה מדרש זה כתב ג"כ בספר ישמח משה להר"ר משה טייטלבוים בפרשת שלח אות ה' וכן בספר אלפי יהודה ח"ב לרב צבי יהודה רוזנצוויג פרשת שלח עמ' כ"ז וכן בספר תכלת מרדכי עמ' ע"ט בשם הילקוט וכן בספר קהלת דוד להרב ר' דוד אצאפ סי' י"ז בשם חכ"מ אות י"ג ט"ז [ולא מצאנו ספר זה ואולי הכונה לחכמת מנוח השלם שכתבתם בספרכם אוצר אפרים פרשת בא עמ' תע"ה דראיתם אותו ואינו תחת ידינו אך נראה דשם הוי רק על הש"ס ובאם יש באשרותכם לעי' שם ולהודיענו [וכן בספר וחי בהם להר"ר חיים יהודה וייס פרשת שלח דף קנ"ט ע"ב וכן בספר

לוח ארז להר"ר יצחק קונשטט סוף פרשת בהעלותך והנה לא צוין בשום מקום מקורו האמיתי ואינו במדרשים שלפנינו והוא פלא גדול

ד.מקור המשפט כי מה יתרון לבעל הלשון וכו' מקורו הטהור בספר שבט מישראל למוה"ר יעקב ישראל בן צבי הירש הלוי משנת תקל"ב בסוף הקדמה שלישית נמצא באוצר החכמה רצ"ב צילום

בכבוד רב המערכת

- מנהג עשית שיין בגב היד מקורו

ש.

לכבוד המערכת החשובה לדופקי בתשובה שלום רב שבט תשס"ט

ברצוני לדעת היכן מובא אם מובא בפוסקים שצריך לעשות צורת שיין בגב היד לגבי הנחת תפילין.

אודה לכם על כל המפעל הקדוש הזה תודה רבה.

א. כ.

משרד החקיקה
תל אביב 6100000
טל: 02-54567

ת.

לכב' הרב א. כ. שליט"א

שמחנו לקבלת שאלתכם החשובה

בענין עשית צורת שיין בגב היד ברצועת התפילין המקור הראשון בתשב"ץ ח"ג סי' ק"מ ושם כתב דלא היה כן מנהג רבותינו ומנהג הגאונים ומספרד יצא משום חיובם למצוות, וכן הביאו בקצות השלחן סי' ח' סעי' י"א

בכבוד רב המערכת

- מקור לשימת שום וסוכר בפדיון הבן

ש.

בס"ד

לכבוד המערכת

היכן המקור ומה הסיבה או ההסבר לשימת שום וסוכר בפדיון הבן.

ישר כח מראש.

ח. ג.

ת.

בס"ד

אורח 1234567

לכבוד הרב ח. ג. שליט"א

שמחנו על קבלת מכתבכם

בטעם נתינת השום והסוכר בפדיון הבן כבר האריך בספר פדיון הבן כהלכתו וכן באוצר פדיון הבן לר' יוסף וויסברג והטעם כדי שיוכלו כולם לקחת מסעודת הפדיון ולא יהיה סעודה שאינה מספקת או כדי להרחיק את החיצונים שמתרחקים משום וסיבה זו כתב בספר לקוטי פנחס בסוף הספר בהשמטות עמ' ק"ו ובתוך הספר בעמ' פ' ס"ק צ"א כתב בשם ספר שערי פדות דזה מנהג שטות ובאמת לא מצאנו שום מקור לכך ואח"כ כתב כמה מיני דרשות וטעמים על דרך הפלפול והדרוש ושערי דרשות לא ננעלו.

אורח 1234567

אורח 1234567

בכבוד רב המערכת

אורח 1234567

- מקור למי שמת על קדושת השם אינו מרגיש צער במיתתו

ש.

לכבוד מערכת לדופקי בתשובה

איפה כתוב שמי שמוסר עצמו על קדוש ה' לא מרגיש שום צער.

ד. ר.

ת.

בס"ד לכבוד הרב ד. ר. שליט"א

שמחנו לקבלת שאלותיך החשובות

בענין מי שמוסר עצמו על קדוש ה' לא מרגיש שום צער שמענו ד"ז משכבר הימים וכעת מצאנו ד"ז בספר תשב"ץ קטן דיני קדוש ה' סי' מ' בשם המהר"ם מרוטנברג (הובא גם בספר באמונת וחייה נחמת ישראל לרב יעקב ישראל לוגאסי עמ' 148)

בכבוד רב המערכת

- האם יש מקור שרבי יהושע בן פרחיה ידע לכוין את השעה לתפילה על בית המקדש שלא יחרב

ש.

ב"ה יום שני בערב אור ליום שלישי כוח"ט

אתכבד לשלוח ספר קרבן העני החדש אשר בריש פר' ואתחנן כתוב: "וכן מצאתי כתוב שיהושע בן פרחיה ידע לכון השעה שהיא עת רצון והיה מתפלל על הבית שלא יחרב.

אודה לכם אם תודיעו לי איה מקום כבודו של המאמר הזה.

א. פ. ש.

ררב תודות

1234567

דפוס

ת.

יום ראשון י"ג תשרי תשס"ט

בס"ד

לכבוד הרה"ג ר' א.פ.ש. שליט"א

דפוס

שמחנו לקבלת מכתבכם

דפוס

ע"ד שאלתכם למקור לספר קרבן העני החדש בריש פ' ואתחנן דיהושע בן פרחיה ידע לכון השעה שהיא עת רצון והיה מתפלל על הבית שלא יחרב.

אחרי חיפוש לא מצאנו מקור לדברים אלו בספרי חז"ל המצויים בידינו וכן לא הובא בשום ספר פירוש כזה, וחשבנו על ב' אפשרויות מהיכן הגיע דבר זה.

א. ע"פ מש"כ בסוטה דף מ"ז. בדפוס ישן שהושמט ע"י הצנזור דרבי יהושע בן פרחיה לא קיבל את אותו תלמיד כי קרא קריאת שמע באותו זמן ואולי פירשו דעשה אז יחוד ודוחק.

ב. ע"פ מש"כ ביומא דף נ"ג : הובא בתוספתא יומא פ"ב גבי תפילת כהן גדול ביום כיפור דהיה כהן גדול אחד שהאריך ואמרו לו למה הארכת ואמר להן מתפלל הייתי על בית המקדש שלא יחרב ואמרין בירושלמי מ"ז. דהיה זה שמעון הצדיק ונתחלפו לו השמות, וג"ז קצת דוחק.

זה מה שעלה בידינו בכבוד רב המערכת

- אם יום תעזבני יומים אעזבך אי הוי באונס

ש.

לכבוד מערכת דופקי בתשובה תודה רבה על השירות המצוינת

שאלה: שמעתי שהכלל של "אם יום תעזבני יומים אעזבך" אינו נוגע למי שהוצרך לעזוב באונס, כמדומני שזה היה בשם החיי אדם או החתם סופר אולי בהקדמה לאחד מספריהם.

אנא הודיעני תודה

אליהו ר, ב. ק.

ת.

אוצר החכמה

לכבוד הרב אליהו ר. והרב בנימין ק. שליט"א

ה'תשס"ח

שמחנו לקבלת שאלתכם

בענין אם יום תעזבני אי הוי גם באונס לא מצאנו בספרים שכתבתם אבל נמצא כן
בספר להורות נתן להגר"נ גשטטנר ח"ח עמ' ד' ובספר תרחם ציון להרב רפאל בן
שלום עמ' רמ"ז

המערכת

אוצר החכמה

- מקור לאיסור להעביר תינוק מעל השלחן

ש.

האם יש מקור לא להעביר תינוק מעל השלחן

ת.

אוצר החכמה

עי' בספר נתיבות מערב מנהגי מרוקו עמ' 150 דהביא מנהג זה בשם ספר נוהג
בחכמה עמ' ק"א

- הללו עובדי ע"ז והללו עובדי ע"ז מקורו

ש.

כ"ג שבט תשס"ט

לכבוד מערכת אוצר החכמה השלום והברכה

אבקש אם תואילו בטובכם למצוא בעבורי את המקור למאמר חז"ל {אם יש}
השגור בפי העולם ומובא בכל הספרים "הללו עובדי ע"ז והללו עובדי ע"ז מה נשתנו
אלו מאלו. {כונתי האם נמצא הלשון הזה במדויק בספרי חז"ל, או שהוא מאמר
השגור בפי העולם ואינו מדויק בלשון חז"ל}.

ואתנצל מראש על הטירחא וייש"כ על זיכוי הרבים

י. פ.

ת.

לכב' הרב י. פ. שליט"א

שמחנו שוב לקבלת שאלותיך